

Lovforslaget vedtoges med 131 stemmer mod 9; 10 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 112. Fremsat 30/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Westh (S):

Lige siden regeringsdannelsen i 1975 har det været socialdemokratiets landbrugspolitik at fremme den animalske landbrugsproduktion, fordi denne produktion har stor betydning for landets valutaindtjening og for beskæftigelsen i landbruget og ikke mindst i forarbejdningsindustrien.

En forudsætning for, at vi vedblivende kan have og styrke landbrugserhvervet, er naturligvis, at vi værner om landbrugsjorden, og at vi sørger for, at den jord, der er, benyttes landbrugsmæssigt og samfundsøkonomisk bedst muligt. Forbruget af landbrugsjord til udvidelse af vejanlæg, nye boligkvarterer, rekreative formål og meget mere har i mange år været meget stort, ca. 10.000 ha om året. Dette må bekymre, især da det ikke kun er dårlig jord, der forsvinder fra landbruget. Der vil naturligvis altid være brug for jord til industri, veje m. m. i et samfund, der udvikler sig. Men vi må prøve at planlægge udviklingen således, at forbruget af landbrugsjord bliver reduceret, og at man i hvert fald tilstræber, at det først og fremmest er den dårlige landbrugsjord, der forsvinder.

Vi er derfor i socialdemokratiet meget tilfredse med den af landbrugsministeren foreslåede formålsparagraf og med de planlægningsbestemmelser, der foreslås indført i loven. Disse bestemmelser harmonerer i øvrigt godt med region- og kommuneplanlovens

bestemmelser om hensyntagen til landbrugsjord.

Planlægningsbestemmelserne rejser imidlertid et spørgsmål om, hvordan de skal administreres i forhold til planlovene, og vi finder det derfor rigtigt, at landbrugsministeren har sat en undersøgelse af dette forhold og jordlovsadministrationen i øvrigt i gang.

Undersøgelserne i betænkningen om den fremtidige landbrugspolitik viser, at det først og fremmest er de unge, der producerer animalsk, og da undersøgelserne samtidig viser, at gennemsnitsalderen i landbruget er stigende, er det naturligt, at ministeren i sit forslag søger at styrke den unge, uddannede landmands stilling ved etablering som selvstændig landmand.

Dette kan gøres ved at sørge for, at udbuddet af landbrugsejendomme bliver større, og ved at indskrænke køberkredsen. Begge dele opnås med ministerens forslag. Mange landbrug nedlægges, idet de sammenlægges med andre ejendomme. En ældre landmand, der har nedbragt sin gæld, og som har en stor maskinpark, der måske ikke er fuldt udnyttet, kan give mere for naboejendommen end en ung landmand, der først skal til at arbejde sig op. Den unge landmand kan heller ikke klare sig økonomisk i konkurrencen med en bybo, der ikke skal leve af landbruget.

Dette må ændres. Vi synes derfor, at det er fornuftigt, når ministeren foreslår at styrke den unge landmands stilling ved at nedsætte sammenlægningsgrænsen fra 100 ha til 75 ha, ved at forbyde, at bæredygtige brug uden videre kan nedlægges, og ved ikke mindst at kræve, at erhververen af en landbrugsejendom skal have en landbrugsmæssig uddannelse. Vi finder det endvidere rigtigt at stramme bopælskravet, at udbygge forpagtningsreglerne, at stramme samdriftsreglerne og at mindske mulighederne for at omgå reglerne ved køb på betingede skøder samt at indskrænke mulighederne for at overtage landbrug ved arv. Alt dette vil betyde et større udbud af ejendomme og dermed give de unge bedre muligheder for at etablere sig.

Der har fra forskellig side, efter at lovforslaget er blevet fremsat, været fremført den kritik, at der slet ikke vil være unge nok til at overtage alle de landbrug, der vil komme til salg. Hertil er at sige, at for det første fremgår det af betænkningen om den fremti-